

INDY, ELVIS EN BLUES

Wie wil er nou niet in een Ford Mustang met open dak over de prachtige B-wegen van Amerika rijden? Vanuit Detroit zakken we af naar New Orleans, een tocht door een boeiende geschiedenis vol muziek en auto's.

📷 Edwin van Delden

We rijden naar de Indianapolis Motor Speedway waar jaarlijks de Indy 500 wordt gereden

Wat begon als een droom, is inmiddels werkelijkheid geworden in het Henry Ford Museum. Dit museum in Dearborn bij Detroit is niet sec gericht op het automerk Ford, maar vertelt de geschiedenis van de complete auto-industrie. Het brengt ook in beeld hoe denkbeelden zich ontwikkelden en hoe ze Amerika in de vorige eeuw tot technologische grootmacht hebben gemaakt. Van grote stoommachines tot landbouwapparatuur, van de ontwikkeling van de reisindustrie tot een heuse Nederlandse Fokker, waarmee in 1926 de eerste vlucht over de Noordpool werd gemaakt en die nu in dit Ford-museum staat. Vanuit hier nemen we de bus naar de fabriek voor de 'Ford Rouge Factory Tour'. Vanaf een loopbrug kijken we toe hoe de Ford-auto's worden opgebouwd, aan die beroemde lopende band die Ford in 1913 als eerste autoproducent in gebruik nam.

Terwijl de bekende gele schoolbussen af en aan rijden, sturen wij onze vijf gehuurde Ford Mustang Convertibles het parkeerterrein op. Ik zet, heel toepasselijk, het nummer 'Mustang Sally' van Wilson Pickett op. Vanaf deze historische plek begint onze autoreis die ons in twee weken tijd van Detroit naar New Orleans zal leiden, op zoek naar de wortels van de auto- en muziekindustrie.

Je kunt hier wel een hele dag doorbrengen, maar er is meer moois te zien in Detroit. Naast auto's werd hier namelijk nog iets ontwikkeld dat wereldfaam verwierf: de muziek van Motown. Niet voor niets is deze naam een samenstelling van 'motor' en 'town'. We rijden naar West Grand Boulevard, waar Berry Gordian in 1959 het beroemde platenlabel oprichtte dat de wereld

zou laten kennismaken met artiesten als Stevie Wonder, Diana Ross, The Jackson Five en Sam Cook. 'Hitsville USA' prijkt boven de deur van Motown dat tegenwoordig een museum is. Er klinkt heerlijke jaren 60-soulmuziek uit de luidsprekers. Tot onze teleurstelling horen we dat je het museum alleen kunt bezoeken als je van tevoren een rondleiding hebt gereserveerd. Die blijkt nu te zijn volgeboekt. In de nauwe gang voor de kassa kijken de artiesten vanaf zwart-witfoto's op ons neer. We mogen alleen het souvenirwinkeltje nog even bezoeken.

DUTCH BOY LUYENDYK

De Ford Mustang is een van de grootste Amerikaanse auto-iconen. Bijrijder Rob en ik rijden in de tot de verbeelding sprekende GT 5.0 V8. In prachtig bordeauxrood en

met de kap naar beneden lijkt het net of we in een roadmovie meespelen wanneer we door de staat Indiana cruisen op weg naar Indianapolis. Op Amerikaanse B-wegen is de toegestane snelheid maximaal 50 mijl per uur, waardoor we alle tijd hebben om van de omgeving te genieten. Uitgestrekte landbouwvelden met immense graansilo's en rode schuurtjes worden afgewisseld door meren en rivieren, langs de weg worden verse aardbeien en appels te koop aangeboden.

We rijden naar de Indianapolis Motor Speedway, waar elk jaar de Indy 500 wordt gereden, de belangrijkste autorace van Amerika. Via 'ingang twee' rijden we onder een stuk racebaan door, naar het bijbehorende museum. Het is een lawaai van jewelste. Deelnemers van de Vintage/Classic Endurance Race zijn aan het

trainen. De oude Fords, Lotussen, Eisers en Eagles vliegen over de baan waar sinds 1911 jaarlijks de 500-Mile Race wordt verreden. In het museum staan vrijwel alle modellen die hier ooit hebben gestreden. Uiteraard gaan we direct op zoek naar onze eigen Arie Luyendyk, tweevoudig winnaar van de race. Met zijn rood-wit-blauwe Chevy Indy V8 won de 'Dutch Boy' in 1990 zijn eerste race in de snelste tijd ooit, met een gemiddelde snelheid van 185,981 mijl per uur. Pas in 2013 zou dit record worden verbroken. Vol vaderlandse trots verlaten we Indianapolis en we kunnen amper de verleiding weerstaan om het grote gaspedaal van onze Mustang zo ver en snel mogelijk in te drukken, iets wat men in Amerika 'the pedal to the metal' noemt. In no time zitten we op de 160 km/h. Het sensationele geluid uit de uitlaat klinkt ons als muziek in de oren!

POSTKOETS

Denk je aan de staat Kentucky, dan denk je gelijk aan bourbon-whiskey. In het dorpje Bardstown leren we in de Willett destilleerderij dat bourbon voornamelijk van rogge en mais wordt gemaakt, terwijl bijvoorbeeld Schotse whisky uit gerstenmout gestookt wordt. De Willett Distillery werd opgericht in 1936 en wordt nog steeds gerund door de familie Kulsveen. Het is weliswaar een kleine destilleerderij, maar hij kan zich meten met grote namen uit de omgeving, waaronder Four Roses en Jim Beam. In de proeverij mogen we drie smaken bourbon proeven, een lekker aperitief voor onze lunch (een echte hamburger) in The Old Talbott Tavern uit 1779, tevens de oudste postkoetsstop in Amerika. Velen hebben hier gegeten, gedronken en geslapen, van presidenten (Abraham Lincoln) tot

bandieten (Jesse James). Als onze tank met benzine is gevuld, rijden we in onze cabrio door het platteland, langs paardenboerderijen en voorbij de geboorteplaats van Abraham Lincoln. Voor het Corvette Museum in Bowling Green nemen we uitgebreid te tijd. Prince zong destijds al over zijn geliefde in een Little Red Corvette en daar staan er meer dan genoeg van op de parkeerplaats. Het is een waar bedevaartsoort voor autoliefhebbers van dit merk. Het museum is erg mooi met nagebouwde benzinestations uit de vorige eeuw, muurschilderingen van races en uiteraard de prachtige collectie Corvettes. Het is vrijdag en we besluiten het laatste uurtje van deze reisdag via de snelweg naar Nashville te rijden, zodat we daar op tijd zijn voor alle live-optredens. *Let the good times roll!*

In de Country Music Hall of Fame is goed te zien hoe deze muziekstijl zich sinds de jaren 20 heeft ontwikkeld, waarbij de invloed van de rondreizende zwarte (blues) muzikanten aan de basis lag. In het centrum van de stad spelen iedere avond ontelbare bands, in de hoop zo te worden ontdekt door scouts van grote platenlabels. Cowboyhoeden en puntlaarzen in alle kleuren van de regenboog zijn de ongeschreven regel voor iedere bezoeker.

ELVIS

De volgende dag rijden we al vroeg met onze Mustang over de Natchez Trace Parkway, een prachtige route van 444 mijl die door drie staten voert. Het traject bestaat al eeuwen en werd onder meer gebruikt door indianen, handelaren en later kolonisten. Het vormde een belangrijke

verbindingsweg totdat rond 1820 de stoomboot zijn intrede deed en het gemakkelijker en sneller werd om over de Mississippi te reizen in plaats van wekenlang dwars door de bossen van Mississippi en Tennessee te ploeteren. Comfortabel in onze cabrio gezeten, genieten wij echter elke seconde van de weg tot we uiteindelijk in het slaperige stadje Tupelo aankomen, beter bekend als de geboorteplaats van de King of rock-'n-roll: Elvis Aaron Presley. Het witte houten huisje waar Elvis op 8 januari 1935 werd geboren, is inmiddels omgedoopt tot museum. Het is een bezoek waard, al was alleen al om het contrast te zien met zijn latere landgoed Graceland in Memphis. Elvis woonde tot zijn 13e levensjaar in Tupelo, tot zijn ouders naar Memphis verhuisden, op zoek naar een beter leven en meer kansen. Graceland ligt aan de huidige Elvis Presley Boulevard, in een wat armer gedeelte van de stad Memphis. Het is een lange, typisch Amerikaanse straat met benzinestations, drankwinkels en alle fastfoodketens die je maar kunt bedenken. Wij nemen er onze intrek in 'The Guesthouse', een hotel dat in oktober 2016 haar deuren heeft geopend naast Graceland. Bij binnenkomst klinken er nummers van Elvis, op de televisie in de prachtige slaapkamer zijn films over Elvis te zien. In Memphis kunnen we naar de Sun Studio, waar Elvis, Johnny Cash en anderen hun platen opnamen, hoewel wij voor een ander belangrijk muziekgenre kiezen: sweet soul music. Het platenlabel Stax, gevestigd aan McLemore Avenue, is een samenvoeging van de achternamen van de twee eigenaren Stewart en Axton. Sinds 1961 brengt het label de ene soulhit na de andere op de markt, van Rufus Thomas tot Booker T., van Sam & Dave tot

Soms is een weg meer dan een weg, wat zeker geldt voor Highway 61, die vanaf Memphis de Mississippi volgt naar het zuiden

Otis Redding. Tussen de muren van Stax werd er geen verschil gemaakt tussen zwart en blank. Dat was op straat in die tijd zeker nog wel het geval, met als berucht dieptepunt de moord op Martin Luther King in Memphis in 1968. Daarmee verloor Stax zijn onschuld. Axton stapte op en mede naar aanleiding hiervan sloot het bedrijf in 1969 zijn deuren.

BLUESROUTE

Soms is een weg meer dan gewoon een weg. Dat geldt zeker voor Highway 61, die vanaf Memphis de Mississippi volgt naar het zuiden. De weg slingert langs mais- en katoenplantages, waar witte houten huisjes verspreid staan over de velden, met altijd wel een oude roestbak ergens op het erf. Rijdend over de oude Blues Highway ademt de hele omgeving

blues, soul en gospel. Deze streek wordt de Mississippi Delta genoemd. Na de Amerikaanse Burgeroorlog kon je hier voor weinig geld vruchtbaar land kopen. Het waren de katoenbedrijven die zich hier vestigden, omdat katoen eenvoudig over de rivier naar het noorden kon worden vervoerd. De katoenplukkers waren voornamelijk kleurlingen, die behoorlijk geïsoleerd leefden van de rest van Amerika en daardoor hun eigen muziekstijl ontwikkelden: de Delta Blues. Toen ze midden vorige eeuw over de Highway 61 naar het noorden trokken, namen ze hun Delta Blues mee en ontwikkelde de muziekstijl zich verder.

KAMPVUUR

Het is inmiddels gaan regenen, dus de kap van de Mustang moet dicht. Het gekke is dat dit volautomatisch gaat, maar je de zijruiten nog wel met een slinger moet sluiten. Niet iets om te vergeten als het stortregent. Via Indianola, waar we het B.B. King Museum bezoeken, vervolgen we de bluesroute tot aan Greenwood, waar we overnachten in een van de idyllische houten huisjes aan de Tallahatchie-rivier. De tijd lijkt er te hebben stilgestaan en geheel in stijl sluiten we de dag af rond een kampvuur, waar de flessen alcohol tevoorschijn komen. De volgende ochtend stoppen we even bij de Little Zion-kerk waar bluesgitarist Robert Johnson begraven ligt. Tussen de vele graven op de aanpalende grasveld is de laatste rustplaats van Johnson makkelijk te herkennen aan de bloemen, flessen drank en pakjes sigaretten van bezoekers.

In 1863 vond tijdens de Amerikaanse Burgeroorlog bij Vicksburg de bepalende slag

plaats, waarna generaal Robert E. Lee zich op 4 juli overgaf aan de noordelijke staten. Als we over de 26 kilometer lange Battlefield Drive rijden, kunnen we ons dankzij de ontelbare monumenten, kanonnen, kerkhoven en loopgraven enigszins een voorstelling maken van de slachting die hier heeft plaatsgevonden. Verder naar het zuiden zien we steeds meer statige landhuizen zoals we die uit de film 'Gone with the Wind' kennen. Dankzij de katoenvelden waren er in Natchez rond 1840 meer miljoeners per 1.000 inwoners dan in welke Amerikaanse stad ook.

Vanuit Natchez rijden we via een prachtige stalen brug over de Mississippi de staat Louisiana binnen en komen we in het minst bewoonde gebied van onze reis. We rijden over de Scenic Bayou Byway, die de loop van de rivier volgt. Hier willen we niet zonder benzine komen te staan, dus stoppen we om te tanken en lunchen bij Stelly's in Lebeau, geopend sinds 1920. Op mijn vraag hoe de zaken gaan, krijg ik als antwoord: "All quiet and a lot of gossip". Er hangen opgezette dieren aan de muur, aan de bar zit een man met een revolver achter zijn gordel geklemd die een XXL-hamburger eet. De rest van de klanten draagt cowboykleding. Iedereen blijkt hier geboren en getogen – met alle verhalen van dien. Neem nu de gepensioneerde leraar waarmee we in gesprek raken. Als we hem vragen hoe hij in een rolstoel is beland, vertelt hij dat hij als 9-jarige door zijn vader met een .22 shotgun in zijn rug is geschoten, nadat die eerst zijn moeder had doodgeschoten.

FRANSE KOLONIE

De landkaart van Louisiana is doorspekt met Franse plaatsnamen. Dat komt doordat

Door de katoenvelden waren er in Natchez rond 1840 meer miljoeners per 1.000 inwoners dan in welke Amerikaanse stad ook

dit gebied in het verleden deel heeft uitgemaakt van de kolonie Nieuw-Frankrijk, tot Napoleon het in 1803 verkocht aan Amerika. Lafayette is de hoofdstad van de 'cajuns' die ooit de Franse kolonie Acadia (het gebied rond het huidige Maine en Canadese Quebec) hebben ontvlucht en geheel eigen gebruiken, eten en muziek hebben meegenomen. We genieten van die diversiteit in het restaurant Randol's, wat eigenlijk een grote schuur is met een danszaal die wordt afgescheiden door een wand. We luisteren naar vrolijke livemuziek, oude Franse liedjes die worden begeleid door een band, harmonica's en violen, terwijl wij ons tegoed doen aan tongstrelende gerechten als *fried alligator*, *crab fingers*, *craw fish* en *gulf shrimps*. Een bezoek aan Louisiana is niet compleet zonder de moerassen te hebben bezocht. Met z'n stalen boot vaart Capt'n Billy Gaston ons door de bayous van

dit mysterieuze, onheilspellende gebied. Klapstuk van de tocht is het voeren van alligators. Het is angstaanjagend om te zien hoe ver deze prehistorische beesten zich uit het water omhoogwerken om de aangeboden kip weg te happen.

FLUITEND EN ZINGEND

Vanaf de moerassen is het een klein uur naar het centrum van New Orleans. De stad ligt aan de oevers van de Mississippi en is een ware smeltkroes van culturen. Overal horen we muziek en de huizen hebben prachtige balkons met sierlijk smeedwerk, de zogenaamde *laced balconies* omdat de balkonhekken aan kant doen denken. De sfeer is er uitgelaten en feestelijk. Dit maakt New Orleans tot een stad zoals je die nergens verder in Amerika vindt. Terwijl de zon ondergaat, speelt een orkestje vrolijke muziek, terwijl wij genieten van ons laatste diner van deze reis door dit deel van Amerika. We begonnen met Henry Ford en eindigen ook met zijn woorden: "Life is a series of experiences, each one of which makes us bigger." Fluitend en zingend in een Mustang Cabrio van het noorden naar het zuiden van Amerika. Deze ervaring pakt niemand ons meer af! **AW**

Ga mee op deze roadtrip

BOEK NU ZELF DEZE ROADTRIP

VAN MOTOWN NAAR DE MISSISSIPPI DELTA

Ook reislustig geworden van de reportage op deze pagina's? Maak deze reis dan met ons! Ga mee op een indrukwekkende cabrio-roadtrip door de Verenigde Staten, van Detroit naar New Orleans.

AutoWeek organiseert deze onvergetelijke reis in samenwerking met Amerika-specialist Travel 2 America. De lopende band van Ford, de soul van Motown, de roem van Arie Luyendijk in Indianapolis, de blinkende Corvettes in het museum: dit en nog veel meer zullen we mee-maken tijdens deze unieke roadtrip van Detroit naar New Orleans. Met de kap van onze cabrio naar beneden rijden we voornamelijk over de B-wegen van Noord-Amerika. We zien waar Elvis is geboren, bezoeken Graceland en het Stax Museum en we voelen de historie van de Blues Route door het zuiden langs katoenvelden en plantages. Ook genieten we van het heerlijke eten van de *southern cuisine* en eindigen in het altijd bruisende New Orleans. Wij hebben de data vast gereserveerd in onze agenda, jij ook?

VERTREK 2018*:

20 mei t/m 2 juni

23 september t/m 6 oktober

GEPLANE BEZOEKEN

Detroit • Ford Museum • Motown • Indy Speedway • Louisville • M. Ali-museum • Slugger-museum • Bourbon-fabriek • Corvette-museum • Nashville • Tupelo • Memphis • Graceland • Stax-museum • Sun Records • Delta Blues-museum • Ground Zero Club • B.B. King-museum • Lafayette • Natchez • Mississippi-rivier • Vicksburg Civil War • Monmouth Plantation • Cayun Swamp Tour • Tabasco Factory • New Orleans.

PRIJS LEZERSREIS: € 3.699**

BIJ DE PRIJS IS INBEGREPEN

- Vliegreis Amsterdam > Detroit en New Orleans < Amsterdam.
- Alle vlieg- en brandstofkosten.
- Huur cabrio van Detroit naar New Orleans op basis van twee personen per auto.
- Ongelimeerd aantal kilometers.
- Alle verzekeringen voor de cabrio.
- Comfortabele accommodaties op basis van tweepersoonskamer.
- Nederlandse reisbegeleiding.
- Uitgebreid roadbook.

AANMELDEN? MEER INFO?

Voor meer informatie of aanmelden surf je naar www.travel2america.nl. Je kunt ook een e-mail sturen naar info@travel2america.nl of bellen met 0346-769003.

**2.500
KILOMETER**

**14
DAGEN**

* Komen de data u niet uit of gaat u liever alleen op pad, dan kan deze reis ook individueel worden gereden. Neem met ons contact op omtrent de mogelijkheden.

** Voor een eenpersoonskamer of in geval van één persoon in de cabrio geldt een toeslag.